

دانشگاه صنعتی اصفهان دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر

بررسی کاربرد قابلیت های جدید اوپن فلو در مدیریت و برنامه ریزی شبکه

گزارش پروژه کارشناسی مهندسی برق - مخابرات

آرمین مهدیلو ترکمانی

استادراهنما

دكتر مسعودرضا هاشمي

فهرست مطالب

	<u>عنوان</u>
	چکیده
١	مقدمه
	۱-۱ شبکه نرم افزار محور (SDN)
	۲-۱ مزایای معماری SDN
	۳-۱ اجزاء تشکیل دهنده معماری SDN
	۱-۳-۱ لايه زيرساخت
	۱ -۳-۲ ارتباط جنوبی
	۱ -۳-۳ لایه کنترل
	۱ -۳-۴ ارتباط شمالی
	۱ -۳-۵ لایه برنامه کاربردی
	۱-۴ نحوه عملکرد و تفاوت آن با شبکههای سنتی
	۵-۱ ساختار گزارش
۲	پروتکل Openflow
	Openflow 1-Y
	۲-۲ اجزاء تشكيل دهنده سوئيچ Openflow
	Openflow Pipeline Y-Y-Y Flow Tables Y-Y-Y Table-miss Y-Y-Y Group Table δ-Y-Y Meter Table 9-Y-Y Openflow Channel Y-Y-Y
	Openflow Pipeline Υ-Υ-Υ Flow Tables ٣-Υ-Υ Table-miss ۴-Υ-Υ Group Table δ-Υ-Υ Meter Table 9-Υ-Υ
	Openflow Pipeline Y-Y-Y Flow Tables Y-Y-Y Table-miss Y-Y-Y Group Table δ-Y-Y Meter Table 9-Y-Y Openflow Channel Y-Y-Y
	Openflow Pipeline ۲-۲-۲ Flow Tables ۳-۲-۲ Table-miss ۴-۲-۲ Group Table ۵-۲-۲ Meter Table ۶-۲-۲ Openflow Channel ۷-۲-۲ T-۲

١٩	۳ ویژگیهای نسخه جدید Openflow
۲.	۳-۱ ویژگیهای نسخه OF1.5
۲١	۳-۱-۱ جداول جریان خروجی
۲١	۳-۱-۲ مهم بودن نوع بسته در خط لوله
4 4	۳-۱-۳ آمارههای قابل انعطاف مرتبط با مدخل جریان (OXS)
4 4	۳-۱-۴ ارسال خودکار آمارههای مدخل جریان
4 4	۵-۱-۳ عملیات Copy-Field عملیات
4 4	۳-۱-۳ تطابق TCP flags تطابق
۲۲	۳-۱-۷ وضعیت ارتباط کنترل کننده
74	۳-۱-۸ دستورات تکاملی گروه برای تغییرات انتخابی در سطلها
74	۳-۱-۳ اجازه استفاده از wildcard در عملیات set-field در عملیات
۲۳	۳-۱-۰ دستههای زمان بندی شده
۲۳	۳ - ۱ - ۱ اتغییر Meter instruction به Meter action به
44	۳-۲ وضعیت پشتیبانی از نسخهها
۲۵	مراجع

چکیده

در سالهای اخیر با توجه به افزایش چشم گیر استفاده از شبکه های کامپیوتری و نیازمندی این شبکه ها به دینامیک بالا به منظور اعمال تغییرات و برنامه ریزی سریع، مفهوم نسبتا جدیدی به نام شبکه های تعریف شده بر مبنای نرم افزار ایدید آمده است. این شبکه ها با نگاهی مجدد به طراحی تجهیزات شبکه و جداسازی لایه کنترلی از لایه هدایت داده ه هر تجهیز باعث ایجاد امکان مدیر مرکزی، یکپارچه سازی و جداسازی بخش تصمیم گیرنده از پیچیدگی های بخش فیزیکی شده است.

در معماری سه لایه ای این شبکه ها ارتباط بخش کنترلی با بخش هدایت داده از اهمیت بالایی برخوردار است. پروتکل استاندارد اوپن فلو ^۴ یکی از مهم ترین پروتکل های ارتباطی بین این دو لایه بوده که در حال حاظر به صورت وسیعی در عمل و همچنین در تحقیقات مورد استفاده قرار گرفته است. در این پروژه برآن شدیم که بررسی دقیقی درباره این پروتکل مهم داشته باشیم و همچنین ویژگی های نسخه جدید آن را بررسی کنیم.

كلمات كليدي: شبكه هاي نرم افزار محور، يروتكل اوين فلو، لايه كنترل كننده ، لايه هدايت داده.

كلمات كليدي انگليسي:

Software Defined Network, SDN, Openflow, Control Plane, Data Plane, Southbound Protocol

 $^{^{1}}$ Software Defined Network (SDN)

 $^{^2 {\}rm Control\ Plane}$

 $^{^3}$ Data Plane

⁴Openflow

فصل اول

مقدمه

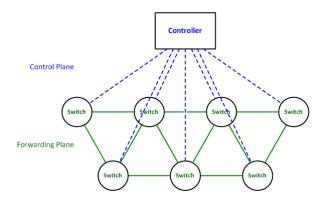
در سالهای اخیر با توجه به افزایش چشم گیر استفاده از شبکه های کامپیوتری و نیازمندی این شبکه ها به دینامیک بالا به منظور اعمال تغییرات و برنامه ریزی سریع، مفهوم نسبتا جدیدی به نام شبکه های تعریف شده بر مبنای نرم افزار یا SDN پدید آمده است.

۱-۱ شبکه نرم افزار محور (SDN)

شبکه های نرم افزار محور (SDN) مفهوم نو ظهوری در شبکههای کامپیوتری است که برمبنای آن کنترل کنندههای منطقی مجتمع، رفتار شبکه را کنترل میکنند. این گونه از معماری شبکه، فرصتهای جدیدی به منظور ایجاد دینامیک بالاتر و تغییرات آنی و همچنین پیاده سازی مدل های مختلف امنیت را فراهم میآورد. در این معماری، بخش کنترل کننده از بخش هدایت کننده دادهها جدا شده و این امر موجب فراهم آوردن بستری به منظور برنامه ریزی مستقیم شبکه از طریق نرم افزار و انتزاعی ساختن زیرساخت شبکه از دید برنامهها و سرویسهای شبکه شده است.

¹Control Plane

²Data Plane

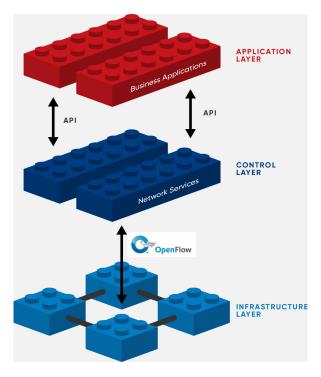

شکل ۱ - ۱: نمایی انتزاعی از معماری شبکه های نرم افزار محور

۲-۱ مزایای معماری SDN

- قابلیت برنامه ریزی مستقیم: با توجه به پیاده سازی بخش منطق و تصمیم گیری تجهیزات به صورت مجزا و در بستر نرمافزار، امکان برنامه ریزی مستقیم هر یک از بخشهای شبکه از طریق رابطهای نرمافزاری وجود دارد.
- دینامیک بالا و تغییرات لحظه ای: همانظور که انتظار می رود با پیشرفت استفاده از شبکه ها، نیازمندی به تغییرات آنی در ساختار شبکه بیش از پیش احساس می گردد. با توجه به قابلیت برنامه ریزی مستقیم تجهیزات می توان توسط رابط های نرم افزاری، تنظیمات و مسیرهای حرکت داده را به صورت خودکار و آنی تغییر داد.
- مدیریت متمرکز: با جداسازی بخش تصمیم گیرنده از بخش هدایت داده، میتوان تجهیزات را به صورت متمرکز کنترل کرد. اما این مزیت خود یک عیب بزرگ نیز به شمار میرود. درصورتی که کنترل کننده مرکزی به هر دلیلی از دسترس خارج شود، تمام شبکه از کار خواهد افتاد. راه حل این مشکل، پیاده سازی دستهای از کنترل کننده ها به منظور ایجاد قابلیت اطمینان در شبکه است.
- پایداری بالا: پایداری بالا، یکی از عوامل اصلی در اطمینان از عملکرد مناسب و مداوم شبکه است. با وجود قابلیتهایی نظیر تغییرات آنی و مدیریت مرکزی، شبکههای مبتنی بر نرمافزار قادر تشخیص هرگونه اشکال و ناهماهنگی در سطح شبکه و رفع سریع آن با پیدا کردن مسیرهای جایگزین هستند.
- اختصاصی نبودن نرم افزار و سیستم عاملهای شبکه (مبتنی بر استانداردهای آزاد و عدم وابستگی به فروشنده تجهیز شبکه): در شبکههای سنتی زمانی که از تجهیزات برندهای مختلف استفاده می شد، نرمافزار و سیستم عاملهای آن نیز اختصاص به همان برند خاص داشت و این باعث مختلف شدن پیکربندیهای یکسان

¹Cluster

شکل ۱-۲: نمایی از اجزاء تشکیل دهنده شبکه های مبتنی بر نرمافزار

در برندهای متفاوت می شد. با ظهور پدیده شبکه های مبتنی بر نرمافزار، این مرز بین برندها برداشته شده و تمام تجهیزات با زبانی مشترک قابل پیکربندی می باشد.

۲-۱ اجزاء تشکیل دهنده معماری SDN

با توجه به شکل ۱-۲ یک شبکه مبتنی بر نرمافزار از اجزاء مختلفی تشکیل شده است که در ادامه به شرح وظایف هر یک از بخشها میپردازیم.

١-٣-١ لايه زيرساخت

لایه زیرساخت'، مجموعهای از تجهیزات شبکه مانند سوئیچها ،مسیریابها و سرورها هستند که وظیفه هدایت ترافیک شبکه را عهده دار میباشند. این لایه درواقع لایه فیزیکی کنترل شده توسط کنترل کنندههای SDN است.

۱-۳-۱ ارتباط جنوبی

ارتباط جنوبی^۲ که بین لایه زیرساخت و لایه کنترل قرار دارد یکی از مهمترین بخشهای معماری SDN میباشد. از جمله پروتکلها در این ارتباط میتوان به Netconf ، OpenFlow و OVSDB اشاره کرد. ما در

¹Infrastructure Layer

²SouthBound Interface (SBI)

این پروژه به بررسی اجمالی پروتکل OpenFlow و قابلیتهای نسخهی جدید آن میپردازیم.

۱ - ۳ - ۳ لايه كنترل

لایه کنترل در واقع هسته اصلی تصمیم گیریهای شبکه و مغز متفکر آن میباشد. بخش اعظم فعالیت شرکتهای تولید کننده راهکارهای شبکه مبتنی بر نرمافزار، اختصاص به ساخت و توسعه کنترل کنندهها و بسترهای نرم افزاری این لایه دارد. در این لایه، وظیفه مهم تصمیم گیری نحوه هدایت بستهها، جمعآوری اطلاعات شبکه، وضعیت هر یک از بخشها، جزئیات توپولوژی، وضعیت آماری بخش مختلف و غیره با برنامه ریزی لایه زیرساخت توسط ارتباط جنوبی انجام میشود.

١-٣-١ ارتباط شمالي

ارتباط شمالی که بین لایه کنترل و لایه برنامه کاربردی قرار دارد، وظیفه ایجاد بستر ارتباطی به منظور برنامه ریزی کنترل کننده را به عهده دارد. از جمله مهم ترین پروتکلهای ارتباط شمالی میتوان به REST API اشاره نمود.

۱-۳-۵ لایه برنامه کاربردی

۱-۲ نحوه عملکرد و تفاوت آن با شبکههای سنتی

با توجه به شکل ۱-۳، در شبکههای سنتی، هر تجهیز دارای بخش منطق و تصمیم گیری بوده و با دریافت اطلاعات هر یک از تجهیزات دیگر، اقدام به هدایت دادهها میکند اما در معماری مدرن SDN، هر یک از تجهیزات ابتدا بستهها را به سمت کنترل به منظور تصمیم گیری هدایت میکنند، سپس کنترل کننده با توجه به قواعد تعیین شده و ایجاد تطابق با آنها، یک جریان و تشکیل داده و آن را به بخش هدایت داده ارسال میکند،

¹Control Layer

²NorthBound Interface (NBI)

³Application Layer

⁴Network Automation

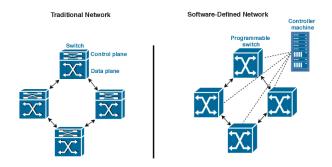
⁵Network Configuration and Management

⁶Network Monitoring

⁷Network Troubleshooting

⁸Network Security

⁹Flow

شکل ۱ - ۳: تفاوت شبکه مبتنی بر نرمافزار با شبکه سنتی

پس از آن هربار که تجهیز بسته مشابهی دریافت کرد آن را با توجه به جریان موجود در جدول جریان هدایت می کند.

۱-۵ ساختار گزارش

در این گزارش هدف، بررسی ویژگیهای جدید پروتکل Openflow است. در فصل اول توضیحات جامعی در مورد پروتکل Openflow و نحوه عملکرد آن در معماری SDN داده میشود. سپس در فصل دوم ویژگیهای اضافه شده به نسخه OF1.5 مورد بررسی قرار میگیرد.

¹Flow Table

فصل دوم

پروتکل Openflow

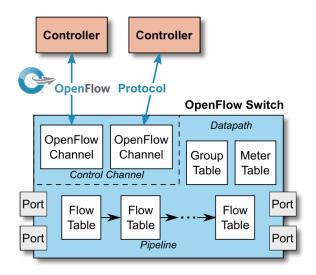
با توجه به توضیحات گفته شده در مقدمه، ارتباط کنترل کننده ها با بخش هدایت داده از طریق ارتباط جنوبی برقرار می گردد. برای برقراری این ارتباط پروتکل های مختلفی وجود دارد که Openflow (OF) یکی از پر کاربردترین آن ها است.

OPENFLOW 1-Y

پروتکل (Openflow) که توسط بنیاد آزاد و بدون منفعت (Openflow) که توسط بنیاد آزاد و بدون منفعت (Openflow) کننده و سوئیچها استاندارد سازی و توسعه داده می شود، یکی از مهم ترین پروتکلهای موجود برای ارتباط کنترل کننده و سوئیچها بوده که از همان ابتدای پیداش تحولات شبکه و حرکت به سمت تعریف بر اساس نرمافزار، به عنوان نمادی برای جداسازی بخش تصمیم گیری و بخش هدایت مورد توجه قرار گرفته است.

در طی سالهای متمادی پس از عرضه و استاندارد سازی این پروتکل توسط ONF، تغییرات و به روز رسانیهای بسیاری را تجربه کرده تا بتواند پاسخگوی نیازهای بهروز شبکه باشد و امروز که در حال تهیه این گزارش هستیم نسخه OF1.5.1 آن توسط ONF تهیه و منتشر شده است. بسیاری از کمیانیهای تولید کننده تجهیزات SDN

¹Southbound Interface

شکل ۲-۱: نمایی کلی از اجزاء اصلی یک سوئیچ Openflow

و کنترل کنندهها همچنان از نسخههای قدیمی تر استفاده میکنند اما در آینده نزدیک با پیشرفت سازگاری تجهیزات و کنترل کنندهها استفاده از نسخههای جدیدتر به صورت گسترده ممکن خواهد شد.

۲-۲ اجزاء تشكيل دهنده سوئيچ OPENFLOW

با توجه به شکل ۲-۱ یک سوئیچ Openflow از اجزاء مختلفی تشکیل شده است که در ادامه به معرفی هر بخش و کاربردهای آن میپردازیم [۱].

OPENFLOW PORTS \-Y-Y

در یک سوئیچ Openflow پکتها از طریق درگاههای ورودی به خط لوله ٔ وارد میشوند و از طریق درگاههای خروجی ٔ خارج میشوند.

هر سوئیچ Openflow باید از نوع درگاه Logical Ports ، Physical Ports و Reserved Ports پشتیبانی کند. به مجموعه درگاههای Logical ، Physical و درگاه LOCAL از نوع درگاههای Reserved، درگاههای استاندارد گویند.

• Physical Ports: درگاههای فیزیکی، درواقع همان رابطهای موجود در سخت افزار سوئیچ هستند. برای مثال، در یک سوئیچ اترنت ٔ هر درگاه فیزیکی به یکی از رابطهای سخت افزاری نظیر می شود.

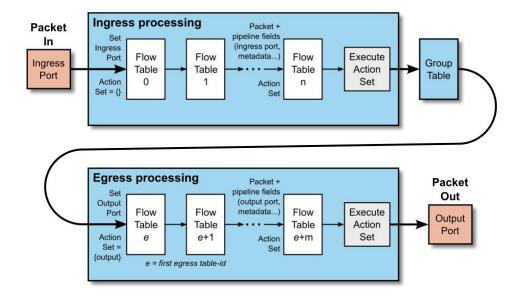
¹Ingress Ports

 $^{^2}$ Pipeline

³Output Ports

⁴Ethernet Switch

- Logical Ports: درگاههای منطقی، درگاههای تعریف شده توسط سوئیچ هستند که لزوما به درگاههای فیزیکی نظیر نمی شوند. درگاههای منطقی مفهوم بالاتری از انتزاع هستند که برای تعریف متدهای خارج از پروتکل Openflow مانند Openflow مانند loopback interfaces ، tunnels
- Reserved Ports: درگاههای رزرو شده که توسط پروتکل تعریف شدهاند، به طور کلی به منظور توصیف اعمال هدایت بستهها مانند ارسال به سمت کنترل کننده یا flooding یا هدایت به شیوهای سنتی -non (CONTROLLER ،ALL هر استفاده می شوند. هر سوئیچ Openflow لزوما باید از درگاههای Openflow و PLOOD به NORMAL ،LOCAL پشتیبانی کند و درگاههای ANY ،IN_PORT ،TABLE و کاربرد نیز به صورت اختیاری برای سوئیچهای Openflow قابل پشتیبانی می باشد. در ادامه به توضیح کاربرد هر یک از این درگاههای رزرو می پردازیم.
- ALL: نشان دهنده تمام درگاههای استانداردی است که سوئیچ قادر است از آنها برای هدایت بسته استفاده کند. این درگاه فقط به صورت خروجی قابل تنظیم است و بستههایی که به سمت آن هدایت میشوند پس از انجام پردازشهای مرتبط با خروجی، از تمام درگاههای خروجی به جز درگاهی که بسته از آن آمده و درگاههایی که با OFPPC_NO_FWD مشخص شدهاند خارج میشود.
- CONTROLLER: به عنوان کانال ارتباطی بین سوئیچ و کنترل کننده استفاده می شود که می توان آن را به صورت ورودی یا خروجی تعریف نمود.
  - TABLE: نشان دهنده آغاز خط لوله ابراي پردازشهاي مرتبط با Openflow است.
    - IN_PORT: نشان دهنده درگاه ورودی بسته به سوئیج میباشد.
  - ANY: زمانی استفاده می شود که هیچ درگاهی در درخواست Openflow مشخص نشده باشد.
- UNSET: زمانی استفاده می شود که نخواهیم هیچ درگاهی در درخواست Openflow مشخص کنیم.
- LOCAL: نشان دهنده شبکه داخلی سوئیچ و بخشهای مدیریت کننده تجهیز است که میتوان از آن به عنوان هر دو حالت ورودی و خروجی استفاده کرد. این درگاه امکان ارتباط از خارج به سرویسهای شبکه داخل سوئیچ Openflow را فراهم میکند.
- NORMAL: نشان دهنده هدایت توسط خط لوله non-OpenFlow یا همان هدایت توسط عملیات سوئیچ سنتی می باشد.
  - FLOOD: نشان دهنده عمل Flooding در خط لوله non-Openflow مي باشد.

شكل ٢-٢: نمايي از جريان پردازش بسته ها در خط لوله

OPENFLOW PIPELINE Y-Y-Y

پس از ورود بسته ها از طریق درگاه های معرفی شده، پردازش بر روی آن ها از طریق خط لوله انجام می گیرد. سوئیچ ها Openflow-hybrid و Openflow-hybrid تقسیم می شوند.

در سوئیچهای نوع Openflow-only تمام بسته ها توسط خط لوله Openflow پردازش شده و به خروجی تحویل داده می شوند اما در سوئیچهای نوع Openflow-hybrid بسته ها می توانند از خط لوله نوع لوله می می شوند اما در سوئیچهای نوع اصورت سری پردازش شوند که نوع و ترتیب این پردازش ها با توجه به نوع پیکربندی و همچنین سازنده تجهیزات می تواند متفاوت باشد.

با توجه به شکل ۲-۲ هر خط لوله از اجزاء و مراحل پردازشی جداگانه تشکیل شده است که در ادامه به توضیح مختصری در باره آنها میپردازیم.

- Ingress Port: این درگاه به منظور ایجاد بستری برای ورود اطلاعات به خط لوله پردازش میباشد که میتواند از یکی از انواع درگاه فیزیکی یا درگاه منطقی باشد.
- Ingress Processing: بخش اول پردازش بسته ها پس از ورود به خط لوله در اینجا انجام می گیرد. به هر بسته ورودی یک مجموعه تهی Action-Set نسبت داده می شود. این مجموعه در طی عبور بسته از جداول جریان توسط عملیات های مورد نیاز برای بسته پر شده و در انتهای پردازش، بخش Execute جداول جریان توسط عملیات ها و به ترتیب اولویت بر روی بسته اعمال می کند. در ارتباط

با جداول جریان ۱ و مدخلهای ورودی ۲ در بخش بعدی به طور کامل توضیح خواهیم داد.

- Group Table: یکی از عناصر مهم خط لوله پردازش میباشد که از نسخه ی OF1.1 به استاندارد اضافه شده است. این جدول امکان ایجاد عملیاتهای پیچیده و خاص را بر روی بسته ها فراهم می کنید و همچنین در مواردی باعث کاهش مقدار پردازش در بخشهای قبلی و بعدی می شود. در بخشهای آینده به صورت کامل کاربرد و نحوه عملکرد این واحد را شرح خواهیم داد.
- Egress Processing: همانطور که در شکل ۲-۲ قابل مشاهده است، این مرحله از پردازش توسط جداول جریان در مرحله آخر و قبل از ارسال بسته به خروجی قرار دارد که امکانات ویژهای جهت ایجاد سناریوهای خاص فراهم میآورد. این ویژگی از نسخه OF1.5 به استاندارد اضافه شده که در فصل آینده در مورد ویژگیها و تفاوتهای آن را با Ingress processing به صورت کامل توضیح خواهیم داد.
- Output Port: این درگاه به منظور ایجاد بستری برای خروج بسته های پردازش شده توسط خط لوله می باشد که می تواند یکی از انواع درگاه های تعریف شده در استاندارد برای خروجی در نظر گرفته شود.

FLOW TABLES Y-Y-Y

با توجه به شکل ۲-۲ هر یک از مراحل Ingress/Egress Processing دارای چندین جدول جریان می باشند. هر جدول جریان نیز به صورت زیر تعریف می گردد:

Match Fields	Priority	Counters	Instructions	Timeouts	Cookie	Flags					
جدول ۲ - ۱: اجزاء اصلی یک مدخل جریان											

- Match Fields: برای ایجاد تطابق با بسته ها کاربرد دارد که از قسمت های درگاه ورودی مرآیندهای استه ها و به صورت اختیاری پارامترهای خط لوله مانند فراداده های جدول های پیشین تشکیل شده است.
  - Priority: نشان دهنده اولويت بستهها به منظور انجام تطابق ميباشد.

¹Flow Table

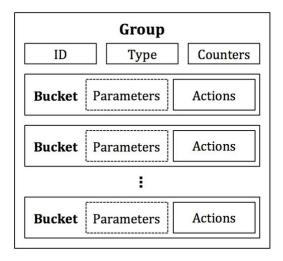
²Flow Entry

³Ingress Port

⁴Packet Headers

⁵Pipeline Fields

⁶Metadata

شكل ٢-٣: نمايي از شكل كلي جدول گروه

- Counters: با انجام شدن عمل تطابق شمارندهها افزایش مییابند تا دادههای آماری مربوط به جدول جریان را کامل کنند.
- Instructions: به منظور ایجاد تغییر در مجموعه Action-Set از این پارامتر در مدخل جریان میتوان استفاده کرد.
- Timeouts: حداکثر زمان و مدت زمان Idle که یک مدخل جریان پس از آن باطل می شود در این قسمت قابل برنامه ریزی می باشد.
  - Cookie: این پارامتر را کنترل کننده ها به منظور عملیات داخلی استفاده می کنند.
  - Flags: توسط این پارامترها میتوان نحوه مدیریت مدخلهای جریان را در جدول جریان تغییر داد.

باید به این نکته توجه داشت که همه کنترل کنندهها و همه سوئیچها قابلیت پشتیبانی از همه عملیاتهای گفته شده در بالا را ندارند که این قابلیتها بسته به پیاده سازی برندهای مختلف از پروتکل متفاوت میباشد.

TABLE-MISS F-Y-Y

در هر جدول جریان، در صورتی که عمل تطابق در آن صورت نگیرد، مدخل جریانی به نام Table-miss در آن وجود دارد که وضعیت بسته را برای ادامه در خط لوله مشخص می کند. برای مثال می توان بسته را دور انداخت یا به جدول جریان بعدی و یا به کنترل کننده ارسال کرد.

GROUP TABLE **\Delta - Y - Y**

همان طور که در بخش قبلی نیز بیان شد، جدول گروه، انتزاعی به منظور پیاده سازی عملیاتهای پیچیده و خاص است که قابلیت پیاده سازی آسان با استفاده از جداول جریان و مدخلهای آنها را ندارند. هر گروه در این جدول بسته ها را با عنوان ورودی دریافت کرده و عملیاتهای به خصوصی را روی آنها انجام می دهند. هر گروه دارای دسته ای از عملیاتها است که سطل نامیده می شوند. همان طور که در شکل $\Upsilon-\Upsilon$ مشاهده می شود، گروه می تواند نوع مختلفی داشته باشد که در ادامه به آنها اشاره و کاربرد آنها را بررسی می کنیم:

- ALL: در این حالت، بسته های ورودی به صورت یکسان به تمام سطلها وارد شده و سری عملیات بخصوصی به صورت مستقل بر روی آن ها انجام می گیرد. می توان از این ویژگی به منظور ایجاد، پردازش و ارسال داده ها به صورت Broadcast و یا Multicast استفاده کرد.
- INDIRECT: در این گروه به خصوص فقط یک سطل وجود دارد و تمام بسته های ورودی به گروه به آن وارد می شوند. کاربرد مهم این گروه، ایجاد قابلیت جمع آوری عملیات تکراری در جداول جریان و اجراء آن ها در یک مرتبه به منظور کاهش سربار پردازشی و حافظه ای است.
- SELECT: در این گروه، سطلها به صورت وزن دار اولویت برای دریافت بسته دارند. کاربرد اصلی این گروه به منظور ایجاد تراز بار[†] در شبکه است و واضح ترین الگوریتم برای ایجاد توازن در این گروه Round-Robin میباشد اما از الگوریتمهای پیچیده تر و بهینه تری نیز می توان استفاده کرد..

METER TABLE 9-Y-Y

در نسخه OF1.3، مفهومی به نام اندازه گیرها به استاندارد Openflow افزوده شد. با ترکیب این اندازه گیرها و بستر صفهای خروجی میتوان به صورت کلی نرخ دریافت و ارسال بسته از سوئیچ را اندازه گیری و کنترل کرد. جداول جریان قادر به ارسال بسته به سمت جداول اندازه گیر هستند که این خود زمینه ایجاد کنترل کیفیت سرویس و را فراهم می آورد.

OPENFLOW CHANNEL V-Y-Y

کانال Openflow بستری است که اتصال بین سوئیچ منطقی را با کنترل کننده فراهم می کند. از طریق این بستر، کنترل کننده قادر به پیکربندی و مدیریت سوئیچ، دریافت رخدادها از سوئیچ و ارسال بسته ها خارج از

¹Bucket

²Type

³Actions

⁴Load Balancing

⁵Meters

⁶Quality of Service (QoS)

سوئیچ می باشد. کانال کنترلی یک سوئیچ ممکن است از یک ارتباط کانال Openflow به یک کنترل کننده یشتیبانی کند و یا قادر به یشتیبانی از ارتباط چندگانه کانال Openflow به چند کنترل کننده باشد.

نوع ارتباط بین کنترل کننده و لایه هدایت داده به نحوه پیاده سازی آن بستگی دارد اما قالب دادههای رد و بدل شده بین این دو باید طبق استاندارد Openflow باشد. کانال Openflow میتواند بر بستر رمزنگاری شده TLS شده بین این دو باید طبق استاندارد TCP باشد. کانال TCP میتواند بر بستر رمزنگاری شده کند. انجام گیرد یا به صورت مستقیم از TCP استفاده کند. پیشفرض درگاه ارتباطی برای این اتصال در نسخههای اولیه TCP:6653 یا TCP:976 بوده است اما با عرضه نسخه OF1.4 این درگاه توسط IANA به TCP:6653 تغییر کرد.

در بستر ارتباط فوق الذكر، جابه جايي داده ها بين كنترل كننده و سوئيچ به دو دسته زير تقسيم مي گردد:

- كنترل كننده به سوئيچ : اين پيامها توسط كنترل كننده ارسال شده و ممكن است نياز به جواب از سمت سوئيچ را داشته باشند. ليست انواع مختلف اين نوع پيام به شرح زير است:
- Features: به منظور شناسایی سوئیچ و قابلیتهای آن توسط کنترل کننده ارسال می شود و سوئیچ باید به آن پاسخ دهد.
- Configuration: کنترل کننده می تواند پیکربندی سوئیچ را توسط این پیام بخواند کند. سوئیچ باید در جواب درخواست خواندن پیکربندی پاسخ دهد.
- Modify-State: هدف از این پیغام مدیریت وضعیت سوئیچ میباشد. کنترل کننده توسط این پیام میتواند مدخل جریان یا گروه اضافه، حذف یا ویرایش کند، یا سطلهای عملیات را در سوئیچ درج یا حذف کند، یا وضعیت درگاههای سوئیچ و ویژگیهای مربوط به آنها را تغییر دهد.
- Read-State: این پیامها به منظور جمع آوری طیف وسیعی از اطلاعات سوئیچ توسط کنترل کننده ارسال می شوند. از جمله این اطلاعات می توان به پیکربندی، آماره ها و قابلیت ها اشاره کرد.
- Packet-out: این دسته از پیامها، باعث ارسال یک بسته از یکی درگاههای سوئیچ میشوند. این پیامها میتوانند خود شامل یک بسته کامل یا حاوی آدرس بسته ذخیره شده در سوئیچ باشند که برای ارسال آن درخواست ارسال میکنند
- Barrier: این پیامها به منظور آگاه کردن طرفین از انجام کامل عملیات یا اطمینان از کامل شدن پیشنیازهای پیامهای دیگر ارسال میشوند.

¹Controller-to-Switch

²Query

³Set

- Role-Request: این دسته از پیامها که بیشتر در محیطهای چند کنترل کنندهای استفاده می شوند، برای تعیین نقش کنترل کننده و تنظیم کد شناسایی کنترل کننده می باشد.
- Asynchronous-Configuration: به منظور اجرای فیلتر در پیامهای غیرهمزمان ارسال شده از سوئیچ کاربرد دارد.
- غیرهمزمان ': این پیامها توسط سوئیچ و بدون فرمان از سمت کنترل کننده ارسال می شوند که بیانگر تغییر وضعیت سوئیچ یا رسیدن بسته می باشد. لیست انواع مختلف این نوع پیام به شرح زیر است:
- Packet-in: در خواست از کنترل کننده به منظور تعیین وضعیت بسته ورودی می باشد. تمام بسته هایی که با درگاه کنترل کننده ۲ برچسب می خورند توسط این پیام به کنترل کننده ارسال می گردند.
- Flow-Removed: مطلع کردن کنترل کننده از حذف یک مدخل جریان از جدول جریان توسط این پیام انجام می گیرد.
- Port-status: مطلع کردن کنترل کننده از تغییرات درگاههای موجود در سوئیچ توسط این پیام انجام می گیرد.
- Role-status: زمانی که کنترل کننده نقش خود را به عنوان کنترل کننده اصلی انتخاب میکند، انتظار میرود سوئیچ توسط این نوع پیام به کنترل کننده اصلی قبلی وضعیت جدید نقشها را اطلاع رسانی کند
- Controller-Status: توسط این پورت سوئیچ وضعیت کانال Openflow را به تمام کنترل کنندهها گزارش میدهد.
- Flow-monitor: کنترل کننده می تواند در هر یک جداول جریان دنبال کننده هایی تنظیم کند تا درصورت تغییر وضعیت جدول، سوئیچ توسط این نوع پیام، کنترل کننده را آگاه سازد.
  - متقارن ۳: این پیامها بدون درخواست هر یک از طرفین جابهجا میشوند.
  - Hello: در هنگام آغاز اتصال توسط کانال Openflow این پیام رد و بدل می شود.
- Echo: این پیامها که به هر دو صورت درخواست و پاسخ میباشند از هر دو بخش کنترل کننده و سوئیچ قابل ارسال میباشند و لزوما باید پاسخ دریافت کنند. هدف اصلی این پیام، بررسی برقراری

¹Asynchronous

²CONTROLLER Port

³Symmetric

ارتباط کنترل کننده_سوئیچ میباشد اما به منظور اندازه گیری تاخیر و پهنای باند این اتصال نیز استفاده می شود.

- Error: این پیام به منظور مطلع کردن هر یک از طرفین، از بروز خطا میباشد.
- Experimenter: این دسته از پیامها، راهی استاندارد برای تجهیزات و کنترل کنندههای Openflow میباشد تا بتوانند ویژگیهای جدید را به منظور استفاده در شبکه به طرفین پیشنهاد دهند.

۲-۳ بررسی وظایف مهم در خط لوله

در طول خط لوله، سه وظیفه اصلی و مهم انجام می گیرد که در اینجا به بررسی آنها میپردازیم.

MATCH \ - \ - \ \

در هنگام دریافت بسته، سوئیچ توابع به خصوصی را به منظور انجام پردازش در خط لوله اجرا می کند. این ابتدا سوئیچ فیلدهای بسته را به منظور جستجو و انجام عمل تطابق در جداول جریان جداسازی می کند. این فیلدها می تواند شامل فیلدهای سرآیندهای مختلف مانند Ethernet و یا TCP/IP باشد. علاوه بر سرآیندهای بسته، تطابق می تواند برای پورت ورودی، فراداده ها و دیگر فیلدهای خط لوله نیز انجام بپذیرد. فراداده ها ممکن است به منظور انتقال اطلاعات بین جداول سوئیچ استفاده شود. تمام فیلدهای سرآیندها و فیلدهای خط لوله نمایانگر وضعیت فعلی بسته هستند. در صورتی که بسته توسط جدولهای قبلی دچار تغییر شده باشد، تطابق بر روی مقادیر جدید انجام می گیرد.

یک بسته هنگامی با یکی از مدخلهای جریان تطابق مییابد که تمام فیلدهای سرآیند و خط لوله آن مطابقت داشته باشد. در صورتی که یک بسته به چند مدخل جریان مطابقت داشت، مدخل جریانی که اولویت الاتری داشته باشد عملیات را روی بسته انجام خواهد داد.

Instruction Y-Y-Y

هر مدخل جریان دارای یک سری از دستورات است و زمانی که بسته ای با آن مدخل جریان تطابق یافت، دستورات روی بسته اجرا می گردند. هر دستور می تواند در مجموعه عملیات و یا در پردازش خط لوله بسته تغییر ایجاد کند. نمونه ای از دستورات به شرح زیر می باشد:

• Apply-Actions: پیاده سازی آنی تغییرات روی بسته بدون تغییر در مجموعه عملیات بسته

¹Priority

²Action-Set

- Clear-Actions: پاک کردن تمام عملیاتهای موجود در مجموعه عملیات
  - Write-Actions: اضافه کردن عملیات به مجموعه عملیات بسته
    - Write-Metadata: اضافه کردن فرداده به فیلد مربوطه در بسته
- Stat-Trigger: درصورتی که آمار مرتبط با یکی از جریانها به حدود تعریف شده رسیده باشد به کنترل کننده یک رخداد ارسال می کند.
  - Goto-Table: نشان دهنده جدول بعدى به منظور ادامه پردازش خط لوله مى باشد.

Action

همان طور که در بالا اشاره شد، هر دستور یک عملیات روی بسته انجام میدهد یا یک عملیات در مجموعه عملیات بسته وارد می کند. از مجموعه عملیاتهای ممکن روی بسته میتوان به موارد زیر اشاره کرد:

- Output port_no: باعث هدایت بسته به درگاه مورد نظر به منظور انجام پردازش خروجی و خارج شدن بسته از سوئیچ می باشد.
- Group group_id: مشخص کردن گروه به منظور هدایت بسته به آن و انجام پردازشهای مرتبط با گروه.
  - Drop: بسته هایی که هیچ گونه عملیات مشخصی برای انجام نداشته باشند درنهایت رها می شوند.
    - Set-Queue queue_id: به منظور مشخص كردن صف خروجي بسته مي باشد.
- Meter meter_no: بسته هایی که باید به سمت اندازه گیرها هدایت شوند توسط این عملیات مشخص می گردند.
- Push-Tag/Pop-Tag ethertype: به منظور تغییر نوع بسته بکار میرود. برای مثال میتوان نوع سرآیند بسته را برای پیاده سازی MPLS تغییر داد.
- Set-Field *field_type value*: توسط این عملیات میتوان فیلدهای مختلف موجود در سرآیند بسته ها را تغییر داد.
- Copy-Field src_field_type dst_field_type: توسط این عملیات میتوان فیلدهای مختلف موجود در سرآیند یک بسته را به سرآیند بسته دیگر رونوشت کرد.
  - Change-TTL ttl: توسط این عملیات میتوان مقدار TTL بسته را ویرایش کرد.

COUNTER Y-Y-Y

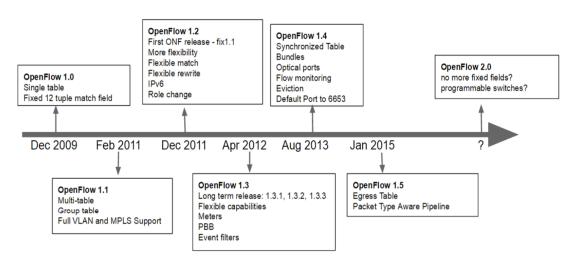
شمارنده ها برای هر جدول جریان، مدخل جریان، درگاه، صف، گروه، سطل گروه و اندازه گیر وجود دارند. در هر بخش، شمارنده ها، مولفه های مرتبط با آن بخش را شمارش کرده و به صورت داده های آماری به کنترل کننده ارسال می کنند. تمامی شمارنده های موجود به صورت بدون علامت بوده و نمایشگر سرریز اندارند. نمونه هایی از شمارنده های موجود برای یک مدخل جریان عبارت اند از: تعداد بسته های دریافت شده، تعداد بایت های دریافت شده، مدت زمان وجود مدخل بر حسب ثانیه.

¹OverFlow

فصل سوم

ویژگیهای نسخه جدید Openflow

همانگونه که در فصل قبل گفته شد، پروتکل Openflow همواره در حال عرضه نسخههای جدید میباشد تا بتواند پاسخگوی نیازها به روز و پویای شبکه و همچنین رفع مشکلات نسخههای پیشین باشد. در شکل ۳-۱ تغییرات عمده و مهم این پروتکل در بازه زمانی عرضه آن با نسخه OF1.0 تا هم اکنون (سال ۲۰۲۱ میلادی) که نسخه OF1.5.1 به صورت استاندارد قابل دسترس است را مشاهده میکنیم.

شكل ٣-١: روند پيشرفت پروتكل در نسخههاي مختلف

۳-۱ ویژگیهای نسخه OF1.5

ویژگیهای این نسخه را میتوان در سه دسته، طبقهبندی کرد: اضافه شدهها، بهبود یافتهها و تغییرات. اضافه شدهها، ویژگیهای کاملا جدیدی هستند که به پروتکل اضافه شدهاند؛ بهبود یافتهها به منظور کامل کردن بخشهای موجود در پروتکل اضافه شده اند و تغییرات نیز بخشهایی از پروتکل هستند که به صورت کامل دستخوش تغییر شدهاند. برخی از مهمترین ویژگیهای این نسخه عبارتاند از (تعدادی از ویژگیها به دلیل جزئی بودن ذکر نشده است):

آ اضافه شدهها

- جداول جريان خروجي
- مهم بودن نوع بسته در خط لوله
- آمارههای قابل انعطاف مرتبط با مدخل جریان (OXS)
  - ارسال خودكار آمارههاى مدخل جريان
    - عملیات Copy-Field
      - تطابق TCP flags
    - وضعیت ارتباط کنترل کننده

بهبود يافتهها

- دستورات تکاملی گروه برای تغییرات انتخابی در سطلها
  - اجازه استفاده از wildcard در عملیات
    - دستههای زمانبندی شده

ج تغییرات

• تغییر Meter instruction به Meter action

در ادامه گزارش به شرح هر یک از تغییرات و کاربردهای آنها میپردازیم.

٣-١-١ جداول جريان خروجي

در نسخههای قبلی تمام پردازش روی بستهها در حیطهی درگاه ورودی انجام میشد. اما در نسخه OF1.5 با معرفی جداول جریان خروجی'، قابلیت پردازش بستهها در حیطهی درگاه خروجی نیز فراهم می گردد. زمانی که بسته برای خروجی به درگاه مربوط ارجاع داده میشود، پردازش این بخش در اولین جدول جریان خروجی آغاز می شود که طی آن عملیاتهای مورد نظر روی بسته انجام شده یا به جداول دیگر خروجی ارجاع داده می شود. از ویژگیهای این مرحله از پردازش میتوان به موارد زیر اشاره کرد:

- تمام پردازشهای مرتبط با پورتهای منطقی، جداول جریان ورودی و جدول گروه قبل از این بخش انجام مىشوند.
  - تعریف رفتار جدول جریان خروجی و مدخلهای جریان آن بسیار شبیه به ورودی است.
    - قابلیت تغییر درگاه خروجی در این جداول وجود ندارد.
  - تمام فرادادههای مربوط به خط لوله از پردازش ورودی به پردازش خروجی منتقل میشوند.
- مجموعه عملیات پردازش خروجی در ابتدا با عمل خروجی کیر شده است که در برابر مجموعه عملیات ورودي که تهي ميباشد متفاوت است.

استفاده از پردازش قبل از خروجی از این جهت حائز اهمیت میباشد که در این مرحله از پردازش، درگاه خروجی و وضعیت نهایی بسته طی مراحل قبلی مشخص شده است و میتوان عملیاتهای این بخش را با توجه به شرایط جدید انجام داد که این خود آزادی عمل بیشتری در تطابق و ایجاد تغییر در بسته ها را به ارمغان می آورد.

۳-۱-۳ مهم بودن نوع بسته در خط لوله

در نسخههای قبلی، تمام بستهها می بایست از نوع Ethernet می بودند اما با معرفی نسخه OF1.5 قابلیت پردازش روی انواع مختلف بستهها مانند بستههای IP یا بستههای PPP نیز فراهم گردید. فیلدی در خط لوله به منظور تطابق نوع بسته اضافه شده است که به عنوان پیشنیاز برای انجام تطابق فیلدهای سرآیند میباشد. اضافه شدن این قابلیت، انعطاف تطابق را بالا برده و امکان تطبیق انواع وسیعی از بستهها را در اختیار قرار میدهد که برای مثال توسط آن میتوان برای انواع مختلف بستهها کیفیت سرویس تنظیم کرد یا سیاستهای امنیتی گسترده وضع نمود.

¹Egress Flow Tables ²Output action

۳-۱-۳ آمارههای قابل انعطاف مرتبط با مدخل جریان (OXS)

در نسخههای قبلی، یک ساختار ثابت برای ذخیره آمارههای مدخل جریان در نظر گرفته شده بود که در نسخه جدید با ساختارهای انعطاف پذیر جایگزین شده است. با این تغییر، آمارههای ذکر شده قابلیت جمعآوری و ذخیره دادههای آماری دلخواه را خواهد داشت که امکان پایش و گزارش دقیق تر تغییرات و وضعیت شبکه را به پروتکل می دهد.

۳-۱-۳ ارسال خودکار آمارههای مدخل جریان

در نسخههای قبلی، کنترل کننده همواره به منظور دریافت آمار مدخلهای جریان از سوئیچ نمونهبرداری داده به عمل می آورد که باعث ایجاد سربار پردازشی در سوئیچ می گردید. در نسخه جدید، آمارههای فوق الذکر، به صورت خودکار در صورت عبور از آستانههای تعریف شده به کنترل کننده گزارش داده می شوند.

۵-۱-۳ عملیات Copy-Field

عملیات Set-Field موجود در پروتکل امکان تنظیم یک مقدار ثابت را در فیلدهای سرآیند و خط لوله فراهم میکند. عملیات جدید Copy-Field امکان رونوشت فیلدهای سرآیند و خط لوله را از بستهای به بسته دیگر فراهم میکند که این خود باعث کاهش تعداد عملیات انجام شده و کاهش سربار پردازشی میگردد.

۳-۱-۳ تطابق ۲-۱-۳

قابلیت تطابق با پرچمهای موجود در سرآیند بستههای ت در این نسخه اضافه شده است. این قابلیت، انعطاف انجام تطابق را برای پروتکل افزایش میدهد و از آن میتوان به منظور پیادهسازی سیاستهای مربوط به درخواستها یا وضع سیاستهای امنیتی جهت جلوگیری از انواع حمله استفاده کرد.

۳-۱-۳ وضعیت ارتباط کنترل کننده

وضعیت ارتباط کنترل کننده، این امکان را به کنترل کننده می دهد تا درباره تمام ارتباطات سوئیچ با کنترل کنندههای دیگر مطلع شود. این ویژگی به همراه قابلیت چند کنترل کننده بودن سوئیچ اجازه قسمت بندی شبکه کنترل کنندهها و پایش وضعیت کنترل کنندههای دیگر را به ارمغان می آورد. هر کنترل کننده خود را به یک شناسه کوتاه تشخیص می دهد و کنترل کنندههای دیگر را توسط آدرس URI از یکدیگر متمایز می کند.

¹Flow Entry Statistics

²Po11

³TCP

۳-۱-۳ دستورات تکاملی گروه برای تغییرات انتخابی در سطلها

در نسخههای قبلی، به منظور ایجاد تغییر در سطلهای موجود در گروه، تمام مجموعه سطلها تحت تاثیر قرار می گرفت. دو دستور درج کردن به منظور اضافه کردن سطل به گروه و حذف کردن به منظور حذف سطل از گروه به مجموعه دستورات گروه اضافه گردید که باعث کاهش عملیات و سربار پردازش در انجام عملیات مرتبط با گروه می شود.

۳-۱-۳ اجازه استفاده از WILDCARD در عملیات SET-FIELD

در نسخههای قبلی، به منظور تغییر فیلد با استفاده از عملیات set-field تمام بخشهای فیلد مورد نظر باید تنظیم میشد اما به اضافه شدن قابل wildcard میتوان بخشهای بدون تغییر فیلد را پوشاند تا نیازی به تنظیم دوباره آن نباشد.

۳-۱-۱۰ دستههای زمانبندی شده

در نسخه OF1.4، ویژگی جدیدی به نام Bundles معرفی شد که طبق آن گروهی از پیامهای Openflow طی که عملیات اجراء می شوند. این قابلیت به کنترل کننده ها امکان ایجاد همزمان دستورات مرتبط را می دهد که باعث موجب هماهنگی و همزمانی بین سری سوئیچها می گردد. در این دسته از دستورات، در صورت بروز خطا در یک دستور، تمام دسته با شکست مواجه می شود که این عامل اصلی ایجاد هماهنگی بین سوئیچها است. حال در نسخه OF1.5، ویژگی دسته های زمان بندی شده آین امکان را فراهم می آورد که بتوان برای اجراء دستورات موجود در دسته، زمان مشخصی تنظیم کرد.

METER ACTION به METER INSTRUCTION به ۱۱-۱-۳

در نسخههای قبلی، عمل اندازه گیری توسط یک دستور اندازه گیری انجام می گرفت اما در نسخه جدید این امکان توسط عملیات اندازه گیری صورت می پذیرد که این تغییر، قابلیت اضافه کردن چندین اندازه گیر به مدخل جریان و قابلیت اضافه کردن اندازه گیر به گروهها را به پروتکل می دهد. کاربرد این قابلیت در اعمال سیاستهای مرتبط با اندازه گیری های چندگانه بر روی ترافیک ورودی سوئیچ می باشد که انعطاف بالاتری را به شبکه می افزاید.

²Remove

¹Insert

³Scheduled Bundles

۳-۲ وضعیت یشتیبانی از نسخهها

پروتکل Openflow در مسیر پیشرفت، با مشکلات بزرگی مواجه می شود. یکی از مشکلات این است که شرکتهای تولید کننده نرمافزار و سخت افزار به دلیل وسعت دامنه تغییرات برای پشتیبانی، نمی توانند با سرعت پیشرفت پروتکل هماهنگ شوند. و مشکل دوم نیز از آنجایی نشئت می گیرد که پروتکل Openflow تلاش دارد تا اکوسیستمی برای شبکه فراهم آورد که از تولید کننده سخت افزار مجزا است و در آن تجهیزات از شرکتهای تولید کننده مختلف می توانند تحت یک کنترل کننده عمل کنند اما پس از عرضه پروتکل مشاهده می شود که حتی نسخه یکسانی از پروتکل که توسط چند شرکت متفاوت پیاده سازی شده اند نیز دارای تفاوتهایی در عملکرد و پیکربندی می باشد.

در زمان نگارش این گزارش، نسخه OF1.3 به صورت گسترده در تجهیزات و کنترل کنندههای عملیاتی در حال استفاده است. نسخه OF1.4 در حال افزایش پشتیبانی و تعداد استفاده تجهیزات از آن است که در آینده نزدیک شاهد جایگزینی کامل OF1.3 با این نسخه خواهیم بود. اما با تغییرات عمده صورت گرفته در نسخه OF1.5 به ویژه تغییرات در خط لوله و اضافه شدن مرحله پردازشی خروجی، انتظار میرود روند همه گیر شدن استفاده از این نسخه به کندی صورت پذیرد. در حال حاضر سوئیچهای نرمافزاری مانند OVS و برخی از برندهای سخت افزار از این پروتکل پشتیبانی می کنند اما هیچ یک از کنترل کنندههای موجود قادر به شناسایی این نسخه نمی باشند.

مراجع

- [1] Open Networking Foundation, *OpenFlow Switch Specification, Version 1.5.1 (Protocol version 0x06)*, 2015
- [2] Open Networking Foundation: SDN Definition, https://opennetworking.org/sdn-definition, 2021
- [3] William Stallings, Foundation of Modern Networking, 1st Edition, 2015
- [4] Software-Defined Networks: A Systems Approach, https://sdn.systemsapproach.org, 2021
- [5] Ching-Hao, Chang and Dr. Ying-Dar Lin, Openflow Version Roadmap, 2015